

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

26. Theodoricus: Ex Sidonio Apollin. ep. XI. lib. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](#)

ITEM THEODORICVS.

Sidonius Apollin. epist. II. lib. I.

Descriptio XXVI.

Si forma queratur, corpore exacto, longissimus breuior, procerior, eminentiorque mediocribus: capitis apex rotundus, in quo paululum à planicie frontis, in verticem casaries refuga crispatur, ceruix non sedet neruis, geminos orbes hispidus superciliorum corona arcus. Si vero cilia flecantur, ad malas medias palpebrarum margo propè peruenit. Aurium legule (sicut mos gentis est) crinum superiacentium flagellis operiuntur. Nasus venustissimè incuruus, labra subtilia, nec dilatata oris angulis, ampliata: si cau dentium series ordinata promineat, niueum protinus representat ipsa colorem. Pilis infra narium antea frumentibus quotidianae succidit. Barba concavis hirta temporibus, quam in subdita vultus parte surgentem, stirpiter tonsor affidus genas adulque forcipibus euelli Menti, guttulis, colli non obesi, sed succulenti, lacteae cutis, quæ proprius inspecta, iuvenili robore sustunditur. Namque hunc illi crebro colorem, non ira, sed verecundia facit: teretes humeri, validi lacerti, dura brachia, patula manus, recedente alio pectus accedens. Arcam dorsi humilior inter excrementa costarum spina discriminat. Tuberousum est utrumque musculis prominentibus latus, in succinctis.

regnat vigoribus. Carneum femur, internodia poplitum benè mascula: maximus in minime rugosus genibus honor. Crura loris fulta turgentibus: & qui magna sustentat membra pes medius.

Vide eruditum in hanc epistolam R. P. Sirmondi commentarium.

In picturis & imaginibus mulierum nihil opus est immorari pluribus. Plena sunt his argumentum leuum Poëtarum nuga, quæ, ut ait D. Augustinus,

Pulchritudinem corporis, quæ est insimum bonum a Deo factum, temporale & carnales, male amant, postposito, intimo, eterno, & semper Deo.

Pulcherrimus mundus, & omnia quæ in eo sunt, clamant se facta à pulcherrimo Deo: quod surdae non audiunt.

Subyciam unum aut alteram picturam, ut habent adolescentes, quod certè in ista imitantur. Verum ut liberè moneam, à gravi oratione, multo magis concione, ista descriptiones alienissime sunt. Itaque poterunt magis Poëtis ad Dearum prospoparia esse adiunctorum, quam ab oratoribus in seruis rebus afferri. Quis enim ferret, in re gravi, hanc stylis mollietatem, quam habet Aristænitus, cum Diuina suam vanissimum sophista describit huic verbi?

VENVSTAS MVLIEBRIS.

Ex Aristæneto epist. II.

Descriptio XXVII.

Ωφύτευε τὸ καλλιστον φίλοτέχνημα, ὁ γυναικῶν έυχλεῖα, ἐδία πάντων έμψυχος ἀφροδίτης εἰκὼν, ἐκένη γάρ, ἵνα καλλίστη ἀφροδίσιον εἰς δύναμιν ἀποχρέψῃς τοῖς λόγοις, λευκαὶ μὲν ὅπλιτες καὶ ὑπέρβοροι παρεῖσθαι, ταῦτη τὸ φαρδρὸν έκμιμονται τῷ μὲν ῥόδῳ, σχειλήγγεστα, καὶ ἡρέμα διηγμένα, καὶ τὰ

O Naturæ eximium opere pretium! O mulierum decus! O viuam, spirantem per omnia Veneris imaginem! Nam illi, ut Venetiam formam quantumpote verbis depingam. Mixtae candidiore, ac tenui rubore genæ, natuum rostrum splendorem referunt, subtilia labia, tenuique interstitiū distincta genarum purpuram vincunt, supercilia fusca purissima nigredine, disparataque inter